

i 1890, syntes Stillingen derimod at være helt anderledes. Da hørte vi af den ærede Krigsminister, at nu var Befæstningen færdig, og den højtærede Krigsminister blev endog saa meget vred over, at der fra nogle Medlemmer af Oppositionen her i Salen blev gjort Hentydninger til, at der var svage Punkter i den Fæstning; da syntes alt at være i Orden. Den ærede Minister udtalte, at saa vilde han bede det ærede Medlem — det var til et Oppositionsmedlem — at antyde, hvor de svage Punkter vare, og han fortsatte: „Det vilde være interessant for mig at saa det at vide, for det var jo muligt, at man endnu havde saa mange af de Penge, som ganske vist provisorisk ere stillede til min Disposition, tilbage, saa at man kunde raade Bod derpaa.“ Det, at Fæstningen havde svage Punkter, var altsaa efter den højtærede Ministers Ord i Fjor „Talemaader“, og han udtalte, at ingen af d' Hrr. her kunde give Oplysning om, hvor de svage Punkter fandtes. Netop paa den Tid havde jo i øvrigt den Kommite her i Landet, der kalder sig Fædrelandets Forsvar, og som ogsaa er kendt under det kortere Navn Selvbefæstningen, paavist for Krigsministeren, at efter dens Mening var der meget svage Punkter. Som ærede Medlemmer ville erindre, fremkom der stærke Udtalelser i den Retning i Fællesartikler til de saakaldte forsvarsvenlige Blade, og Komiteen truede med, at hvis Regeringen ikke vilde gaa videre, vilde de privat hos Fædrelandsvenner indsamle 10 Mill. Kr. Denne Trusel er jo imidlertid i Aar bleven omformet til, at de nu have sluttet af og afsandset i de forskellige Øyer. Altsaa i Fjor mente Ministeren, at der ingen svage Punkter var, medens han nu er begyndt at stille Forslag om Supplement. Som jeg før bemærkede, venter jeg ikke at saa noget direkte Svar paa Spørgsmaalet om, hvor meget der i Grunden er tænkt anvendt under det ny Navn. Jeg veed for Resten ikke, hvorfor Regeringen nu har fundet paa et nyt Navn — før hed det Fortsættelse, nu hedder det Supplement — men noget maa der vel være tænkt ved den Ting. Jeg mente altsaa, at jeg vel næppe vilde faa et direkte Svar paa det Spørgsmaal: Hvad er Meningen med de Supplementarbejder, og hvor meget tænker man at anvende dertil, men at vi muligvis kunde komme noget nærmere her, naar vi kunde saa at høre fra den høje Regering, hvad det saa i Grunden er for en Fæstning, vi have. Hvilken af de forskellige Udtalelser af den højtærede Krigsminister i Folketinget og Landstinget er det, vi nu skulle holde os til? Have vi nu faaet en permanent Befæstning, saaledes som Regeringen ønskede den, eller

er det en Feltbefæstning, eller have vi saa langt tilbage som op til 60 Millioner. Hvad hedder den Fæstning? (Afbrydelse: façon). Ja, der bliver sagt til mig fra ærede Herrer, at det naturligeste og retteste Navn for den skulde være „façon“. Det kan gerne være. Men det bliver jo her i Landet saaledes, at selv om den højtærede Regering fortsætter op til de 60 Millioner, som Fæstningen efter Krigsministerens Udtalelse den Gang skulde koste, bliver der dog alligevel kun en Fæstning, som der burde paaklæbes Ordet „façon“.

Formanden (Høgsbro): Da der endnu er indtegnet 10 Talere, skal jeg slutte Mødet for i Dag, men jeg vil dog forinden udenfor Dagsordenen give Ordet til Folkestingsmanden for Ringkøbing Amts Iste Valgkrets (S. C. Christensen), for at han kan forelægge sit i Gaar anmeldte Forslag til Lov om Tillæg til Landkommunalloven.

Ordføreren for Forslagsstillerne (S. C. Christensen): Det Lovforslag, som jeg herved paa Medforslagsstilleres og egne Vegne har den Ære at indbringe i Tinget, fremtræder som et Tillæg til Landkommunalloven og gaar ud paa at give Sogneraadene Ret til at lønne deres Formand, give dem Wederlag for det Arbejde, der paahviler dem, og Lovforslaget foreskriver Regler derfor. Der fastsættes ikke i Forslaget nogen fast Løn til Sogneraadformanden, men det staar Sogneraadet frit for at bevilge Formanden, hvad det synes kan være passende, lidt eller meget. Der sættes dog en Grænse, ud over hvilken det ikke kan gaa uden Amtsraadets Samtykke. Endvidere er der i Forslaget Bestemmelser om, at den Beslutning, som Sogneraadet tager, skal tages med Flertallet af samtlige Medlemmer. Forslagsstillerne have nemlig indset, at i dette Tilfælde kan der undertiden komme personlige Spørgsmaal ind, og de have derfor ment det rigtigst, at Flertallet af samtlige Medlemmer skal have stemt for en saadan Bevilling. I lige Maaade have de ogsaa ment det rigtigst, at det skulde ske i 2 ordinære Møder, og dette er derfor foreslaaet i Forslaget.

Grunden til, at vi ere fremkomne med dette Forslag, ligger jo ganske nær. Sogneraadene have i Aarenes Løb siden 1867 faaet overordentlig forøget Arbejde, og dette Arbejde er ogsaa særlig kommet til at hvile paa Formanden, hvilket er naturligt nok. Dette har rundt omkring i vore Kommuner ført til, at Medlemmerne af Sogneraadene